

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 5 oktober 1993 door de minister vice-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de bodemsanering", heeft op 9 november 1993 het volgende advies gegeven :

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG.

Voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten kunnen slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding ervan hebben doorgeemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerp-teksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen en de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerp-teksten heeft uitgesproken.

De onderhavige adviesaanvraag blijkt om een dubbele reden niet te voldoen aan dat ontvankelijkheidsvereiste.

1. Gelet op de budgettaire implicaties van de ontworpen regeling werd het voorontwerp, overeenkomstig artikel 6, 2°, van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole (1), "voor akkoord" voorgelegd aan de Minister van

(1) Die regeling is krachtens artikel 71, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten.

Financiën (lees thans : de Minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort).

Uit een brief van 27 september 1993 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting blijkt evenwel dat het vereiste akkoord niet werd verleend.

Met die brief deelt de Minister immers mee dat "(zij haar) begrotingsakkoord ... voorlopig in beraad houd(t)".

Voor die negatieve beslissing worden in de brief de volgende motieven aangevoerd :

- "1. De OVAM stelt dat de bijkomende kost t.b.v. 27,5 miljoen Bef/jaar intern gecompenseerd wordt. Nergens wordt aangegeven wat deze compensatie precies inhoudt.
2. De artikels waarnaar de Inspectie van Financiën verwijst in haar bespreking per artikel dienen aangepast te worden, in die zin dat sommigen moeten worden weggelaten, anderen opnieuw overdacht.
3. De globale budgettaire weerslag van het voorstel is moeilijk in te schatten. De Vlaamse Gemeenschap engageert zich immers tot heel wat bijkomende kosten, die onvermijdelijk tot een grotere uitgave zullen leiden dan nu het geval is. Het voorstel om de financiering te regelen via het Minafonds, dat zich momenteel in een precaire toestand bevindt, stelt dan ook heel wat problemen. Mijn inziens zijn er met betrekking tot de financiering twee mogelijkheden :
 - ofwel dienen de inkomsten van het Minafonds geactualiseerd te worden, zodanig dat er vol-

.../...

- doende middelen beschikbaar zijn voor de financiering,
- ofwel dienen er uit het Minafonds een aantal inkomsten en uitgaven gelicht te worden met het oog op de financiering, en dit eventueel, zoals de Inspectie van Financiën suggereert, via een specifiek fonds.

4. Over de objectieve aansprakelijkheid, een toch niet onbelangrijk voorwerp van het voorontwerp van decreet, werd nog geen uitspraak door het Arbitragehof gedaan. In functie van die uitspraak dient het voorontwerp immers grondig herwerkt te worden".

De Vlaamse Regering blijkt weliswaar op 30 september 1993 te hebben beslist "haar principiële goedkeuring te hechten aan ... (het) voorontwerp van decreet" en "de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu te machtigen ... het ... advies in te winnen van de Raad van State", maar, zoals de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft beslist (1), kan de (principiële) goedkeuring van een voorontwerp van decreet door de Gemeenschaps- of Gewestregering niet geacht worden het uitdrukkelijk akkoord van de Minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort overbodig te maken : dit akkoord wordt immers op louter budgettaire gronden - aan de hand van het advies van de Inspectie van Financiën - verleend, zodat het vreemd blijft aan de meer

(1) Zie onder meer de adviezen L. 16.729/8 van 26 maart 1986 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot bevordering van het toegepast wetenschappelijk industrieel onderzoek" en L 17.778/8 van 24 december 1986 over een ontwerp van decreet "houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van een Vlaamse Landmaatschappij en tot instelling van een Concertatiecommissie voor de sociale huisvesting".

algemene beleidsmatige beoordeling welke door de Regering wordt uitgebracht.

De Vlaamse Regering zou enkel in de plaats kunnen treden van de Minister van Financiën en Begroting wanneer zij, met toepassing van artikel 10 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961, gelezen in samenhang met artikel 83, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, in geval van weigering van het begrotingsakkoord, op verzoek van de betrokken Minister - in casu de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting - optreedt als het Comité voor financiën en begroting. In dat geval is evenwel een uitdrukkelijke beslissing in die zin van de Regering vereist.

Uit de aan de Raad van State voorgelegde stukken blijkt niet dat in casu van de hiervoren bedoelde mogelijkheid gebruik is gemaakt, noch zelfs dat de Regering, toen zij haar principiële goedkeuring hechtte aan het voorontwerp van decreet, speciaal aandacht zou hebben gehad voor de budgettaire implicaties van de ontworpen regeling en inzonderheid voor de bezwaren welke werden opgeworpen in de eerderevermelde brief van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting.

2. Overeenkomstig artikel 5, § 2, a), van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), diende het voorontwerp van decreet voor advies te worden voorgelegd aan die Raad.

.../...

Blijkens de aan de Raad van State verstrekte inlichtingen, werd de SERV weliswaar geconsulteerd over een "voorontwerp van Kaderdecreet Milieuhygiëne" waarin een titel "bodemsanering" was opgenomen, maar werd over het onderhavige voorontwerp van decreet als dusdanig geen advies gevraagd.

In het advies dat de SERV op 18 november 1992 heeft gegeven over "het voorontwerp Kaderdecreet Milieuhygiëne - Titel : Bodemsanering" werd de volgende voorafgaande opmerking gemaakt :

"De Raad beschouwt het voorliggende advies en de nog uit te brengen adviezen met betrekking tot (het) voorontwerp van kaderdecreet als pre-adviezen. Dit impliceert dat de Raad, conform het decreet op de SERV, alleszins wenst geconsulteerd te worden over een ontwerp van decreet".

Mede gelet op dat uitdrukkelijke voorbehoud moet worden vastgesteld dat met betrekking tot het onderhavige voorontwerp van decreet niet voldaan is aan het voorschrift van artikel 5, § 2, a), van het decreet van 27 juni 1985.

*

* *

De conclusie uit wat hiervoren sub 1 en 2 werd uiteengezet moet dan ook zijn dat het voorontwerp niet in zoverre gereed is dat het door de afdeling wetgeving kan worden onderzocht.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
de Heer	: M. VAN DAMME,	
de Heren	: J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN
VAERENBERGH, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.